

opusdei.org

Prelátova homília počas prvej sv. omše v Kostole prelatúry

27. januára, Monsignor
Fernando Ocáriz, prelát Opus
Dei, slávnostne vstúpil do
Kostola prelatúry, Kostola
Panny Márie Pokoja. Preklad
jeho homílie počas svätej omše.

04.02.2017

*Benedictus Dominus qui dedit requiem
populo suo (1. Kr. 8:56). Nech je
zvelebený Pán, ktorý dal odpočinok
svojmu ľudu. Tieto slová, ktorá sme*

práve počúvali v prvom čítaní, sa vzťahujú na ľud Izraela. A my ich teraz môžeme použiť, aby sme nimi vzdali vďaku Bohu za pokoj, ktorým je pre nás jednota v Diele. Jednota Diela, ktorú nám On udeľuje a za ktorú Mu my ďakujeme, jednota, ktorá je studnicou opravdivého pokoja.

Súčasne si uvedomujeme, a často by sme nad tým mali rozjímať, že týmto pokojom je samotný Kristus. Ako píše svätý Pavol, *Ipse enim est pax nostra (Eph 2:14)*. Veď on je náš pokoj. On je zdrojom našej jednoty v Duchu Svätom.

V druhom čítaní sme počúvali slová, nad ktorými svätý Josemaría tak často rozjímal a radil nám, aby sme robili podobne: *elegit nos in Ipso ante mundi constitutionem ut essemus sancti (Eph 1:4)*. Veď v ňom si nás ešte pred stvorením sveta vyvolil, aby sme boli pred jeho tvárou svätí a

nepoškvrnení v láske. V Ňom si nás vyvolil. V Kristovi. A znovu tu vidíme potrebu stotožňovať sa s naším Pánom, ako dcéry a synovia Boha Otca. Toto je základ nášho ducha: uvedomovať si, skutočne si uvedomovať, že sme dcéry a synovia Boha, čo prináša pokoj do našej duše, pomáha nám byť, v každej jednej situácii, rozsievачmi pokoja a radosti.

Je len prirodzené, že dnes sa zamýšľame nad tým, kým je Otec v Diele. Medzi očakávaniami týkajúcimi sa Otca, ktoré svätý Josemaría zdôrazňoval, či už v Štatútoch, ako aj tu, vyjadrené nápisom na stolci v tomto kostole, je rozvážnosť. Rozvážnosť, ktorá od vás žiada, aby ste sa modlili k Bohu za mňa. Rozvážnosť je čnosť, ktorá je nevyhnutná pre riadenie a správu. A rozvážnosť aj pre každého jedného z nás, lebo čo je dobré pre Otca, je dobré aj pre všetkých ostatných. Rozvážnosť, byť v každej jednej chvíli,

veľmi verný duchu Diela, pred meniacimi sa okolnosťami času a priestoru. Nech má Otec vždy túto rozvážnosť, potrebnú k tomu, aby bol verný, veľmi verný duchu nášho Otca, ktorý je tým duchom, ktorý chcel Boh pre nás.

Ďalšou charakteristikou, ktorú musí mať Otec, je nábožnosť, hlboká zbožnosť. Spomeňte si, ako nás sv. Josemaría uisťoval, že zbožnosť je „liekom všetkých liekov.“ Proste preto, aby bol Otec zbožný, aby ste vy všetci boli zbožní, aby ste svojou zbožnosťou posilňovali zbožnosť Otca, aby sme tak všetci mohli byť bližšie spojení s naším Pánom, v jednote myšlienok, srdca a úmyslov.

Ďalšou charakteristikou je láska k Cirkvi a k pápežovi. Ako len často Otec, Don Javier naliehal (a takisto blahoslavený Álvaro a sv. Josemaría), aby sme sa veľmi veľa modlili za Cirkev a za pápeža. Proste teda nášho

Pána, aby Otec, teraz a vždy, dokázal premieňať toto motto nášho Zakladateľa na skutočnosť: *Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam!* Nech všetci opravdivo kráčame v úzkom spojení s pápežom, ktorým je teraz pápež František, k Ježišovi, prostredníctvom Márie.

Každá z týchto charakteristík by si vyžadovala hlbší pohľad, na každú z nich by bolo potrebných aj niekoľko homílií...Ďalšou charakteristikou, ktorú učil svätý Josemaría, je Otcova láska k Opus Dei a ku všetkým jeho dcéram a synom. Preto vás prosím, aby ste sa modlili za mňa, aj preto, aby sa naplňali slová Písma v mojom živote: *Dilatatus est cor meum* (2 Kor 6,11), aby sa moje srdce rozšírilo. A to platí pre nás všetkých. Otec, Don Javier, nám tak často hovoril: „aby ste sa milovali navzájom, aby ste sa skutočne navzájom milovali!“ Opravdivé bratstvo je tým, čo nám

umožňuje byť zjednotení, bratstvo, ktoré vychádza z Kristovho srdca.

V roku 1933 (určite ste o tom čítali v jednom zo životopisov alebo na iných miestach), sa náš Otec obracal na nášho Pána s modlitbou, ktorú si teraz berieme za svoju: „Pane! Urob ma natoľko svojím, že odteraz ani tie najsvätejšie hnutia nevstúpia do môjho srdca bez toho, aby neprešli tvojím zraneným Srdcom!“ A je to tak. Ak chceme opravdivo milovať každého, a predovšetkým všetkých tých, ktorí tvoria túto našu nádhernú rodinu, ktorú nám Boh dal, musíme prechádzať cez Kristovo Srdce.

Ešte sa krátko pristavme pri dnešnom Evanjeliu, pri Navštívení. Každý deň vo svätom ruženci kontemplujeme túto nádhernú scénu a nesmierne veľkodušné sebadarovanie sa Panny Márie. Nech nám Panna Mária pomáha byť takýmito veľkodušnými v službe. A

proste tiež, aby bol taký aj Otec, služobník všetkých, lebo autorita je pre službu, ináč by bol zbytočná. Nech je vždy pre službu.

Magnificat anima mea, Dominum, modlí sa Panna Mária v Magnificat. A my chválime Boha týmito slovami Panny Márie. Keď si v tejto súvislosti spomíname na slová Benedikta XVI., uvedomujeme si, že *magnificat* znamená „umožniť Bohu byť veľkým v našich dušiach“ (Benedikt XVI., Homília, 15. augusta 2005). Dajme teda Bohu celý priestor nášho srdca, a tak získame aj veľkú apoštolskú horlivosť, smäd po dušiach, ktorý nás sústavne pobáda usilovať sa o ich dobro z lásky k Ježišovi Kristovi.

Snažne teda prosme našu Paniu, Matku Cirkvi, Kráľovnú Opus Dei: zverujeme do tvojho materského orodovania celé Dielo, aby sa tejto novej stránke našich dejín vždy dostávalo tvojej pomoci, aby navždy

zostávala dejinami Božích
milosrdenstiev. Amen

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/prelatova-homilia-pocas-
prvej-sv-omse-v-kostole-prelatury/](https://opusdei.org/sk-sk/article/prelatova-homilia-pocas-prvej-sv-omse-v-kostole-prelatury/)
(04.04.2025)